

„Jót s jól” – az iskolám, a PVG története

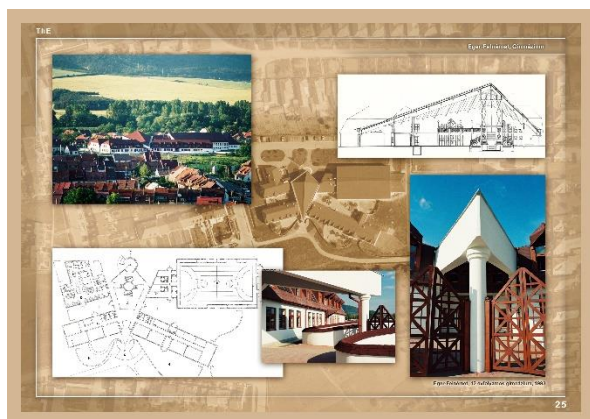
Amikor a magyartanárőm ismertette osztályunkkal ezt a pályázatot, azonnal tudtam, hogy jelentkezek rá. Az Egri Pásztorvölgyi Általános Iskola és Gimnázium 9 éve a második otthonom, mert itt végeztem az általános iskolát, és most szintén itt töltöm gimnáziumi éveimet. Azonban ez a nagyszerű iskola még ennél is meghatározóbb számomra. A nagyszüleim tervezték! Hófehér fala, hosszú folyosói, családias aulája, ívelt teteje, barna keretes ablakai - mind az ő kezük nyomát viseli. Mikor első osztályos lettem, nagy izgalommal töltött el, hogy az akkor még labirintusnak tűnő, óriási iskolát ők alkották, ők találták ki. Mára már természetes és megszokott számomra, hogy minden nap az ő épületükbe lépek be, de azért a környezetem még mindig rá tud erre csodálkozni.

Fiatal iskolánk története a rendszerváltás után kezdődött. Az 1961-ben Egerhez csatolt Felnémet városrészben ekkor kezdett kialakulni a város legújabb lakóparkja, a Pásztorvölgy. Ez a lakónegyed folyamatosan bővült - sőt még ma is bővül -, egyre több család költözött ki a zöldövezetbe, és hagyták ott az idejétmúlt, szocialista lakótelepet. Az én osztálytársaim között is vannak olyanok, akik a Csebokszári lakótelepet otthagynak a Pásztorvölgyben találtak békés otthont egy későbbi költözéshullám során, az ezredforduló környékén. Visszatérve a '90-es évekre, Felnémet új lakóövezetének folyamatos kiépülésével a helyi iskola már nem tudta kellőképp ellátni funkcióját, hiszen nem tudott olyan rengeteg diákot befogadni. Emiatt merült fel az igény, hogy nagyobb, korszerűbb és befogadóbb intézmény létesüljön a 11. számú Általános Iskola helyett. A helyszín adott volt: egy nagyterületű üres telek a Pásztorvölgy utcán. Mikor az elképzelés megvolt, és az ötlet megadatott, a város készen állt arra, hogy valaki papírra vesse és megvalósítsa a város új iskoláját.

1991-ben Eger város főépítésze egy kiváló építész, Dely György lett, aki a hagyományokkal szakítva elkezdte beindítani a tervpályázatokat, szemben a szocializmusban tapasztalt megbízásokkal. A pályázat meghívásos alapon működött, nagyjából 12 építész hívtak meg az ország minden tájáról. A pályázat meghirdetésében és lebonyolításában jelentős szerepet vállalt Katona Istvánné, Eger akkori oktatásért felelős alpolgármestere. Kezdetben csak általános iskola terve szerepelt a pályázat leírásában, habár a jókora telek megengedte, hogy az épületet esetlegesen majd bővíteni lehessen. Így érkezett be a Komáromi Péter - Thoma Emőke páros pályaműve is, amely hatalmas sikert aratott. Nagymamám azt mesélte, hogy Katonáné alpolgármester asszonynak nagyon tetszett az emberközeli, gyerekbarát iskola pályaterve, így sikerük kulcsa ebben is rejlik. De miért is olyan különleges a Pásztorvölgyi, mint épület? Először is: hófehér falú iskolánk rendhagyó, de harmonikus formája nagyszüleim koncepcióinak eredménye. A régimódi, szocreál iskolák szerkezetével ellentétben ők külön szárnyakban, folyosókban és külön udvarokban gondolkodtak korosztály és funkció szerint. Központi része a tágas aula, melyből a szélrózsa minden – illetve 4 – irányában épületrészek nyílnak. Nagymamám elmondta, hogy mikor meghívást kaptak a tervpályázatra, nagyapám fejéből kipattant az iskola alaprajza, és egy

papírra skiccelte szinte tökéletesen ugyanazt az formát, ami a nyertes pályamű alapját adta. Másodsorban: az iskola modernitását az is adta, hogy Péter és Emőke előregondolkodtak:

már akkor tudták, hogy az iskola hamar kinövi majd magát. Bár ők nemcsak általános, hanem középoktatással is számoltak, mindenestre meghagyták a sportudvaron azt a területet, ahol a felső tagozatos (és gimnáziumi) folyosót tovább lehetett bővíteni. Így születtek meg az A – G épületek, az alsósok udvarai, a felsős udvarok, az étkezőudvar és a már említett kiterjedt sportudvar is.

Nagyszüleim nemcsak a pályatervet készítették el, hanem megnyerték a lehetőséget is, hogy az intézmény kiviteli tervét is ők alkossák meg. Egy külső szemlélőnek talán nem sokat mond a két tervfajta közti különbség, de bizonyíthatom – nyáron volt alkalmam alaposabban megismerkedni a szakmával –, hogy igenis lényeges eltérések vannak. A tervezés és a kivitelezés feszített tempóban zajlott, egyetlen percet sem lehetett pazarolni, mert szorított az idő. Péter és Emőke ekkor a Heves Megyei Tanácsi Építőipari Vállalatának Tervezői Vállalatának voltak a tagjai, ezért a Vállalat nevéhez köthető az iskola. Őseim sosem tévesztették szem elől iskolájuk épülését, ha csak tehették, ellátogattak az építkezésre. Munkájukban nagy segítségre letek Ország László személyében, aki építész-szerkesztőként példaértékű precizitással és hatalmas tudással dolgozott. Nagyszüleim mellett az építkezést Csuhány Béla műszaki ellenőr és vezető koordinálta, aki pontosan tartotta magát a tervhez, és sosem félt határozottan kiállni ennek érdekében. Egy alkalommal például, mikor már majdnem befejezték az építők az egész aula padlóburkolatát, Csuhány Béla észrevette, hogy kihagyták a dilatációs csíkokat. Hiába magyarázta, hogy anélkül szétrepedezik, széttöredezik a burkolat a hőingás következtében, nem hallgattak rá, és nem voltak hajlandók kijavítani, amit elhibáztak. Ekkor ő bátran elkezdte felszedni két kezével a csempéket, mire a burkolók elszégyellték magukat, és újraalkották az aula padlóját, úgy, ahogyan annak lennie kellett.

hamar rájöttek, hogy egy olyan kacifántos tetőfelületet, mint a Pásztovölgyié, lehetetlen volt

Az iskola mindenképp úttörő volt a maga idejében. Bonyolult formáival, változatos íveivel egyedülálló jelenségnek számított – és számít – az egyszerű épületek között. A Pásztovölgyi építése közben olyan technológiákat, technikákat volt szükséges alkalmazni, amelyek igencsak előrehaladottnak minősültek 1992 tájékán, így büszkék lehetünk iskolánk újszerűségére. Erre ékes példa a tetőfedés megoldása is. Nagyszüleim hamar rájöttek, hogy egy olyan kacifántos tetőfelületet, mint a Pásztovölgyié, lehetetlen volt

cseréppel lefedni. De mert mindent meg lehet oldani előbb vagy utóbb, Péternek különleges ötlete támadt. A kulcs a tegola volt. A tegola olasz találmány, bitumenes zsindele. Habár a '90-es évek elején még épphogy csak létezett a technológia, mára már egyáltalán nem szokatlan módszer. Érdekes információ, hogy iskolánk tegola fedése a második ilyen fedés volt Magyarországon, az első pedig egy pécsi intézmény fődeme volt. Az olasz cég képviselői egy személyes találkozó erejéig Egerbe utaztak, amikor is nagymamámék mindent megtudhattak a technológiáról. Kisebbségi szervezetek ellenére – nagyimnak épp a macskája sokadik születését kellett kontrollálni – sikeres volt a megbeszélés, és valóban ilyen módszer segítségével fedték le az épület rendhagyó formájú tetőfelületét. Lazítani nem lehetett a kiélezett munkatempón, hiszen ha a nagyszüleim késtek volna a kiviteli tervek elkészítésével, ráadásul több példányban, akkor a tervezési díjból vontak volna le. Sokszor épphogy csak végeztek, mikor már szállítaniuk is kellett az elkészült terveket. Természetesen ekkor még semmiféle számítógép nem állt rendelkezésre, csak olyan munkaeszközök, mint a pauszpapír, ceruza, körző, vonalzó, sablonok, toll és még sorolhatnám. Mindent gondosan kellett rajzolniuk, és ha valamit elrontottak, lehetett újból kezdeni. Biztosra veszem, hogy nagyimnak nem a tornatermi galéria korlátainak rajzolása volt a kedvenc elfoglaltsága! Sőt, az is biztos, hogy ha nem álltak volna ketten-hárman nagyapám felett, ő teljes nyugodtsággal rajzolgatta volna tovább az aulai lámpaoszlopok gatter vasainak ívét, még a határidő lejártá után is.

A jó munkaütem szakadatlanul folytatódott, és mikorra nagymamám és Ország László maguk festették fel az iskola nevét jelző feliratot a főbejárat melletti falszakaszra, az épület készen állt. 1993 augusztusában átadták Felnémet vadonatúj, gyönyörű iskoláját. Az Egri úton fekvő, régi 11. sz. Általános Iskola épületét Fohl Károly építész áttervezte, és ma mint patika üzemel tovább. Nagyapám sajnos már nem lehetett ott az átadáson, hogy lássa nagyszerű művüket a valóságban is, mert 1992 márciusában tragikusan elhunyt. Nevét és nagyim nevét azonban tovább őrzik az ajtók és az ablakok, még ha a legtöbb pásztorvölgyis nem is tud róla. Az én osztálytársaim természetesen ismerik iskolánknak ezt a titkát, sőt talán a legtöbb tanár is. Mindenkit képes lenyűgözni ez az információ! De hogyan is néz ki ez a jel? Egy fektetett 'T' és egy álló 'K' betű – tehát Thoma és Komáromi –, melyeknek egy-egy száruk közös. Nagymamám elmondta, hogy ezt Péter ötlötte ki, ilyen módon is még személyesebbé – és annak, ki ismeri a titkot –, még emberségesebbé tegye az intézményt. Az első tanév 1993. szeptember 1-jén indult, kicsiny tantestülettel és apró osztálylétszámokkal. Az Pásztorvölgyi legelső igazgatója Láng András tanár úr lett. Ő válogatta a tantestületet az első tanév küszöbén. Remek munkát végzett, mert az alapító tagok közül sokan még mindig kitartanak a Pásztorvölgyi mellett, és több mint két évtizede tanítanak az iskolában. A nagyjából 20 alapító tag közül sokan a 11-es iskolában tanítottak, és a változó körülményeknek megfelelően munkahelyük is megváltozott. De akadtak olyan tanárok is, akik valamilyen másik középiskolából jöttek át, sőt van, aki itt kezdte egész

pályafutását. A kezdeti években, mondhatjuk, az iskola szépen fokozatosan feltöltődött és megtelt élettel. Már az első tanévben is az általános iskolai osztályok két gimnáziumi osztállyal bővültek, ám ekkor még minden évfolyamon csak egy osztály volt. A gimnáziumban az „a” osztályt normál, 4 éves; a „b” osztály pedig 5 éves, nyelvi előkészítővel induló angol tagozatos osztályként indították. Azonban hamar elérkezett az az idő, mikor Péter és Emőke számítása teljesült, és még ez a tekintélyes nagyságú épületet is kinőtte az iskola szervezete.

1996-ban került sor az iskola épületének első bővítésére, melyet nagyim tervezett. Ekkorra vált esedékessé az általános iskolában is az évfolyamonkénti két osztály indítása, több tanteremre volt szükség. Ezért igen praktikus megoldásként, a „B” szárnyat bővítették a sportudvar irányában, pontosan úgy, ahogyan azt eredetileg is elképzelték. A sportudvar

nagysága megengedte ezt, habár egy súlylökő pályába került, amit feltételezhetően igencsak ritkán használtak. A „nagy udvar” a bővítés után is nagy és varázslatos maradt – habár az udvar másik végére gondolt tanuszoda sajnos sosem épült meg –, és az intézmény is vadonatúj, tágas termeket kapott. Be kell vallani, használat közben kiderült egy-két hiányosság, amelyeket végül sikerült megoldani. Így épült meg a parkoló és egy kinti faház, amely tároló helyiségként

szolgál. Nagymamám elmondta, azzal sem számoltak, hogy bár sok felnémeti diák az igazi főbejáratot használja, de végül a hátsó bejárat játssza majd a fontosabb szerepet – mert a parkoló itt található, és a buszmegállóból is ide vezet a legrövidebb út. Emiatt mára majdhogynem feleslegessé vált a főbejárati porta, helyét a jóval később épült hátsó porta vette át. A bővítések és kiegészítések utolsó állomásai a 2007-ben megtörtént „E” épületi (tornatermi öltözők) tetőtér beépítése – ma könyvtárként használjuk – és a 2010-ben lezajlott akadálymentesítés voltak – melynek tervezésében keresztapámnak, Komáromi Tasnak is szerepe volt –, és ez utóbbi keretében létesítették a liftet is.

Az iskola hamar vonzóvá vált mindenki számára, megnövekedett a létszám –a diákok körében és a tanári oldalon is –, fellendült a diákélet, kialakultak az igazi, ma sem elhanyagolt pásztorvölgyis szokások és hagyományok. Az ezredforduló közeledtével megszületett az egyik legfontosabb döntés a Pásztorvölgyi életében. Az iskola vezetése és az angol munkaközösség arról határozott, hogy 1999-től az „a” osztályt a továbbiakban két tanítási nyelvű oktatás keretei között képezik. Az első év hasonlóan néz ki, mint a „b” osztályban: nyelvi előkészítő (0.) évfolyam, intenzív angol nyelvi képzéssel. Az angolul oktatott tárgyak esetében a választás a matematikára, az informatikára és a célnyelvi civilizáció tantárgyra esett, mert mind a három tárgy esetében hasznos, sőt lényeges az angol nyelv ismerete. A két tanítási nyelvű osztály a PVG legrégebben működő osztálya, nekem is ebben az osztályban van szerencsém tanulni, ráadásul osztályfőnököm volt az osztályfőnöke az első két tanítási nyelvű osztálynak, tehát nagyon rutinos a feladatban. A ’99-ben indult „a” osztály 2004-ben érettségizett le, de ők már nemcsak magyarul, hanem angol nyelven is, így sokan felsőfokú nyelvvizsgát szerezve. Az eredmények azt mutatták, érdemes a

megkezdett utat folytatni. Talán ez volt az a pont, amikor az iskola elkötelezte magát mint nyelvi gimnázium. Francia-német és angol-német nyelvi előkészítő osztályok is indultak, majd 2005-ben indult el az a „b” osztály, amely a mai napig angol nyelvi előkészítővel indul, majd normál gimnáziumi osztályként funkcionál tovább. Bár most már törekvések vannak arra, hogy a „b”-t angol tagozatos vagy a két tanítási nyelvűhöz hasonló képzést szolgáltató osztállyá átforgalmazzák. Az általános iskola alsó tagozata mindig is nyugodt, békés sziget volt, fenomenális programokkal és tevékenységekkel. A népszokások, néphagyományok felelevenítése, a péntek délutáni alsós programok, hétvégi kirándulások, nyári táborok a különböző szakkörök és tánccsoportok működése mára már mindennapossá váltak, és ugyanúgy szüksége van rájuk a Pásztorvölgyinek, mint nekik az iskolánkra. A felső tagozaton régóta azon munkálkodnak, hogy a gimnáziumot minél több tanuló válassza eredményes továbbtanulásra, erre leghatékonyabb eszköz az angoltagozat, ahol több csoport is található. A pásztorvölgyis nyolcadikos diákoknak megfelelő tanulmányi átlag esetén nem kell felvételizniük a gimnáziumba, és ezt a lehetőséget érdemes kihasználni. Az általános iskola „a” és „b” osztályai között viszont képzésbeli különbség nincsen.

2003-ban, Láng András kétciklusnyi igazgatósága után Rázi Botond tanár úr vette át az igazgatói széket, Bandi bácsi pedig hamarosan nyugdíjba ment. Botond tanár úr 2010-ben Eger város alpolgármestere lett, így megbízott igazgatóként 2011-ig Hevesi Zoltán tanár vezette az intézményt. Majd a Pásztorvölgyi negyedik igazgatója Kántor Zsolt tanár úr lett, aki idén kezdte meg második igazgatói ciklusát. Kántor tanár úr is mindent megtesz azért, hogy iskolánk

fénye ne halványuljon, és mi, diákok is igyekszünk öregbíteni a PVG hírnevét. Az intézmény 23 esztendő alatt rengeteget elért, és fiatalos, dinamikus lendülettel fejlődik továbbra is. 2013-ban az iskola egy frenetikus 20 éves jubileumi ünnepséget tartott, amely talán még jobban összekovácsolta az iskolát, tanulókat és tanárokat egyaránt.

Mára Felnémet elengedhetetlen része lett a Pásztorvölgy szívében fekvő terebélyes intézmény. Mindenki ismeri, mindenki tudja, mit rejt az épület magában. Izgalmas cserekapcsolatok, örökemlékű kirándulások, lenyűgöző városnézések, feledhetetlen táborok, érdekességekkel teli országjárások, múlhatatlan diákprogramok és pompás ünnepségek szerveződnek, és ki tudja, mi mindent tartogat még a jövő? És mennyi érdekes anekdota, amit egy vasárnapi ebéd mellett Nagyimtól hallhattam. Ez a Pásztorvölgyi, ez iskolám története.

Komáromi-Nagy Márton

Források:

- *Jubileumi évkönyv (Pásztorvölgyi Általános Iskola és Gimnázium, 1993-2013)*
- [www.pasztorvolgyi.hu/Iskolánk története](http://www.pasztorvolgyi.hu/Iskolánk_tortenete)